

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 7Csp/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516207664
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3516207664.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Júliou Prikrylovou v spore žalobcu: C. C., T.. XX.XX.XXXX, H. XXX XX U. H. Č.. XX, zastúpeného: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., IČO: 47 256 907, so sídlom Kpt. Jaroša 1312/29, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500024343 zo dňa 25.04.2013, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500078893 zo dňa 08.09.2014 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500078893 zo dňa 08.09.2014 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, je absolútne neplatná.

III. Žalovaný je povinný poskytnúť žalobcovi sumu vo výške 300,- EUR ako primerané finančné zadostučinenie.

IV. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

V. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 21.09.2016 domáhal, aby súd určil, že:

§ Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500078893 zo dňa 08.09.2014 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov,

§ Dohoda o poskytovaní služby uzavretá v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500078893 zo dňa 08.09.2014 je absolútne neplatná,

§ Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500078893 zo dňa 08.09.2014 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, je absolútne neplatná,

§ žalovaný je povinný poskytnúť žalobcovi sumu vo výške 300,- EUR ako primerané finančné zadostučinenie,

§ žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške vyčíslenej v písomnom vyhotovení rozsudku všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Návrh vo veci samej žalobca odôvodnil tým, že dňa 08.09.2014 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500078893 (ďalej aj ako „Zmluva“). Zo zmluvy vyplýva, že žalobca v bode 5 žiada o poskytnutie úveru vo výške 1.500,- EUR so splatnosťou na 42 splátok, s výškou mesačnej splátky 47,43 EUR, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 2.142,06 EUR s predpokladanou

ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 26,17 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 18,08 % a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver vo výške 44,06 %, poplatok za poskytnutie úveru 150,- EUR. Zo žiadosti vyplýva údaj o predpokladanej mesačnej platbe (splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) vo výške 81,99 EUR. V bode 6 žiadosti o poskytnutie úveru sú iným písmom dopísané údaje o schválenom úvere, z čoho vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru je 1.500,- EUR, spltnosť úveru je 42 splátok, výška mesačnej splátky vrátane úrokov je 47,43 EUR, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 2.142,06 EUR s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 26,17 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 18,08 % a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver vo výške 44,06 %, poplatok za poskytnutie úveru 150,- EUR. V zmysle bodu 13 žiadosti o poskytnutie úveru riadnym vyplnením a následným podpisom žiadosti - zmluvy všetkými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom Zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca má za to, že napadnutá Zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy. Napadnutá Zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vyplýva to zo skutočnosti, že v oboch prípadoch žalobca so žalovaným spísali žiadosť o poskytnutie úveru v bode 5 a následne žiadosť bola podpísaná žalovaným. Z bodu 6 vyplýva, že sa nemá vypíňať, teda v čase uzavretia Zmluvy - žiadosti táto časť nebola vyplnená, o čom svedčí aj iný typ písma, kde sú uvedené údaje o schválenom úvere. Žalobcovi následne došlo oznámenie o schválení úveru - Zmluva. Oznámenie nie je podpísané žalobcom. To znamená že žalobca a žalovaný neuzatvorili Zmluvu tak, ako je uvedené v ustanovení § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Schválenie úveru s uvedením jeho výšky a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, RPMN, boli uvedené len v oznámení, ktoré žalobca nepodpísal. Žalobca má za to, že ide o nekalú obchodnú praktiku žalovaného, nakoľko v čase podpisu Zmluvy žalobca nevie, v akej výške a s akými podmienkami mu bude schválený úver, pretože vypisuje len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru mu má byť oznámené následne žalovaným, kde už nemá možnosť ovplyvniť výšku úveru ani podmienky, za ktorých je úver poskytnutý. Žalobca poukazuje na § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, kedy musí zmluva obsahovať dobu trvania, termín konečnej splatnosti, v zmysle § 4 ods. 2 písm. l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva, ktorá má byť podkladom pre zrážky zo mzdy, je tak bezúročná, bez poplatkov z dôvodu absencie zákonných náležitostí. Údaj 42 mesačný splátok nemožno považovať za termín konečnej splatnosti úveru. V zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu, s čím je v rozpore úroková sadza 18,08 % ročne uvedená v Zmluve, pričom priemerná úroková sadzba v čase uzatvorenia Zmluvy bola vo výške 10,19 %. Žalobca poukazuje na nesprávne uvedenú výšku RPMN, nakoľko má za to, že do tejto sadzby (do celkových nákladov spotrebiteľa) je potrebné zaradiť aj odmenu za poskytovanie služieb podľa Dohody o poskytovaní služieb. Žalobca má za to, že táto dohoda je nekalou obchodnou praktickou, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko obchádza zákonné limity stanovené na odplatu za spotrebiteľský úver. Žalobca nikdy nevyužil žiadne služby zo strany žalovaného. Žalobca reálne nedostal od žalovaného Dohodu o zrážkach zo mzdy, preto ju nemá k dispozícii a nemohol ju priložiť k žalobe. Žalovaný však predložil zamestnávateľovi žalobcu Dohodu o zrážkach zo mzdy za účelom zrážania. Zamestnávateľ žalobcu vystavil dňa 28.07.2016 potvrdenie o rozsahu zrážok na základe Dohody o zrážkach zo mzdy zo strany žalovaného. Žalobca bol nútený túto dohodu podpísať ako súčasť formulárovej zmluvy o úvere, a tým sa i reálne podrobiť prípadnému zrážaniu zo mzdy svojím zamestnávateľom bez možnosti bránenia sa. „Predformulovaný“ súhlas bez možnosti odopretia nemožno považovať za individuálny prejav vôle spotrebiteľa. Výkon zrážok zo mzdy teda nepodlieha autorizácii ani verifikácii primeranosti. Žalobca má za to, že Dohoda o poskytovaní služieb je neplatná, v rozpore s dobrými mravmi. Túto zmluvnú podmienku nemožno považovať za individuálne dojednanú, bola súčasťou vopred koncipovaného formulára s ktorou nemal spotrebiteľ možnosť a čas dôkladne sa oboznámiť.

2. Dňa 13.12.2016 bolo súdu doručené podanie žalovaného označené ako „Vyjadrenie“, v ktorom tvrdí, že vo vzťahu k návrhom namieta nedostatok a nepreukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu a návrh na určenie, že Zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Žalovaný tvrdí, že medzi žiadosťou o poskytnutie úveru, ktorú zmluvné strany podpísali a Zmluvou samotnou nie je žiaden rozdiel. Žalovaný tvrdí, že niektoré údaje zo Zmluvy nie sú objektívne

dohodnuteľné, ako výška RPMN, priemerná hodnota RPMN, údaj o kontrolnom orgáne, taktiež termín konečnej splatnosti, lebo ich hodnota je výsledkom toho, čo si strany medzi sebou dohodnúť môžu. Žalovaný má za to, že zákon o spotrebiteľských úveroch neupravuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako typ zmluvy. Náležitosti vyplývajúce z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a ich uvádzanie v zmluve má iné právne následky ako tvrdí žaloba. Uvádzanie údajov podľa žalovaného závisí od dohody zmluvných strán, ktoré sa v tomto prípade dohodli na všetkých zmluvných skutočnostiach. Žalovaný popiera tvrdenie žalobcu, že Zmluva neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnom termíne splatnosti, nakoľko vyplývajú zo zmluvných dojednaní čl. 4 ods. 4.5 a čl. 9 ods. 9.1. Tvrdí, že doba trvania Zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené, a teda je splnená zákonná požiadavka. Žalovaný má za to, že napadnutá Dohoda o poskytovaní služieb nie je predpokladom a ani podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. Žalobca v Dohode o poskytovaní služieb sám vyhlasuje, že nie je podmienkou pre iný vzťah. Žalobca tvrdí, že Dohodu nepoznal ani obsah služieb, avšak ju ako prílohu k žalobe pripojil, čo vyvoláva oprávnené pochybnosti o tvrdeniach žalobcu. Dohodnuté služby sú podľa obsahu Dohody dobrovoľné a doplnkové, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu na uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu, napríklad na získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok. Keďže táto dohoda bola dobrovoľná, nemohla sa odplata za ňu zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver. Pokiaľ by odplata za poskytnuté služby bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by bol takýto postup v rozpore s ustanovením § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný tvrdí, že z predloženej Zmluvy vyplýva, že údaje o výške úveru, výške splátky, dobe splatnosti a úrokovej sadzbe boli vopred predtlačené v bode 5 a 6, a teda žalobca sa s nimi mal možnosť oboznámiť. Žalovaný má za to, že odplata, ktorá je regulovaná v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa. Zákonodarca teda v čase uzatvorenia Zmluvy reguloval celkovú odplatu za poskytnutie úveru, nie len jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu. Výška odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery nebola podstatne navýšená s poukazom na ustanovenia § 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Obvyklou odplatou je hodnota priemernej odplaty určovaná bankovými subjektmi. Tá bola v rozhodnom období vo výške 14,36 %, čo znamená, že povolený dvojnásobok bol zákonodarcom stanovený na 28,72 %. Výška odplaty uvedená ako úroková sadzba, ako aj výška RPMN je teda nižšia, a preto sú žalobcom tvrdené skutočnosti nedôvodné. Dohoda o poskytovaní služieb podľa žalovaného spĺňa zákonné podmienky, nakoľko nebola súčasťou obsahu Zmluvy, alebo bola podpísaná ako samostatný dokument, pričom k jej skončeniu môže dôjsť dohodou alebo výpoveďou, čo žalobca nevyužil. Žalobca nebol k uzatvoreniu takejto Dohody nútený a žalovaný spochybňuje tvrdenie žalobcu, že by nemal vedomosť, o aký dokument sa obsahovo jedná. Preto žalovaný tvrdí, že je potrebné návrh na určenie neplatnosti tejto Dohody zamietnuť. Ďalej žalovaný tvrdí, že uzatvorenie Dohody o zrážkach zo mzdy nie je protiprávne, a to ani z hľadiska jej predformulovanosti, či obsahu. Tvrdenie žalobcu o tom, že takúto Dohodu musel podpísať, je nepravdivé. V Dohode o zrážkach zo mzdy sa uvádza, že žalobca ako záujemca o úver sa poučuje o tom, že dohodu o zrážkach zo mzdy nie je povinný uzavrieť, že nejde o podmienku pre poskytnutie úveru alebo samotné uzavretie úverovej zmluvy. Bol poučený aj o dôsledkoch uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy. Z obsahu tejto dohody vyplýva poučenie o dobrovoľnosti uzavretia dohody, možnosti odmietnutia a dôsledkoch, pričom v texte je uvedené „Text dohody si pred jej podpísaním pozorne prečítajte“, čo je zvýraznené natoľko, aby si ho osoba všimla. Dohoda spĺňa zákonné náležitosti, a to že je uzatvorená na samostatnom liste, žalobca nemal povinnosť túto uzatvárať, obsahuje poučenie o dôsledkoch jej uzavretia. Dohodou o zrážkach zo mzdy je možné taktiež zabezpečiť aj budúcu pohľadávku, pričom je zákonným spôsobom zabezpečenia pohľadávky (§ 551 Občianskeho zákonníka). Podľa znenia § 9 ods. 13 zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa aj zákon o spotrebiteľských úveroch, záväzky z úverovej spotrebiteľskej zmluvy je možné zabezpečiť len dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením a záložným právom. Žalovaný navrhuje, aby súd návrh na určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy ako nedôvodný zamietol. Žalobca sa domáha primeraného finančného zadosťučinenia a určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti Zmluvy z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok. Žalovaný tvrdí, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno svojho uplatneného nároku. V nadväznosti na uvedené žalovaný žiada, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a zaviazal žalobcu na zaplatenie trov konania, ktoré vznikli žalovanému.

3. Dňa 31.03.2017 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom tvrdí, že naliehavý právny záujem má žalobca ako spotrebiteľ v postavení slabšej strany, v spore to osvedčuje úprava v komunitárnom práve, judikatúra súdov európskych spoločenstiev, domáca právna úprava, nakoľko potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov. Jeho postavenie sa stane istejším, nebude vystavený sankciám za nezaplatenie odplaty, ktorá je v rozpore

s dobrými mravmi. Žalobca tvrdí, že zákon o spotrebiteľských úveroch uvádza obligatórne náležitosti zmlúv o spotrebiteľskom úvere, preto nie je na rozhodnutí žalovaného, či tieto náležitosti v zmluve uvedie, a to údaj o konečnom termíne splatnosti či RPMN je postihovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy. Obligatórnou náležitosťou platného uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, ako aj doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti., čo je taktiež postihnuteľné bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úverovej zmluvy. Údaj o celkovej výške, ktorú má žalobca zaplatiť, je 2.142,06 EUR, pričom uvádza mesačnú splátku vo výške 81,99 EUR (istina 35,71 EUR, úroky 11,72 EUR a podľa Dohody o poskytovaní služieb 34,56 EUR) v počte 42 splátok. Matematickým výpočtom 42 splátok po 81,99 EUR získame celkovú výšku nákladov spotrebiteľa v sume 3.453,58 EUR a nie 2.142,06 EUR ako bolo uvedené v Zmluve žalovaným. Zo Zmluvy jednoznačne nevyplýva, ktoré konkrétne položky nákladov sú zahrnuté do mesačnej splátky, nakoľko absentuje i poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- EUR. V Zmluve tiež absentuje konkrétny termín konečnej splatnosti úveru, pričom termín uvedený počtom splátok je neurčitý a v rozpore s § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Údaj RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný prejavil vôľu uzatvoriť so žalovaným zmluvu o úvere, aby preklenul ťažkú životnú situáciu, nežiadal však žalovaného o podpísanie dohody o poskytovaní služieb a ani o dohodu o zrážkach zo mzdy, preto považuje ich uzatvorenie za nekalú obchodnú praktiku žalovaného v rozpore so zásadou dobrých mravov. Na podanej žalobe žalobca trvá a žiada, aby jej súd vyhovel a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Dňa 16.09.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom tvrdí, že popiera tvrdenia žalobcu o absencii termínu konečnej splatnosti úveru a doby trvania úveru, opätovne poukazuje na to, že obsah Zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle čl. 14 Zmluvy neoddeliteľnou súčasťou, ako aj jej prílohy v čl. 7 Zmluvy. Žalobca poukazuje na čl. 4 zmluvných dojednaní, podľa ktorých je deň splatnosti poslednej splátky úveru dňom konečnej splatnosti úveru. Žalovaný tvrdí, že termín konečnej splatnosti úveru je riadne uvedený a je teda splnená aj zákonná požiadavka. Zmluva obsahuje určenie termínu splatnosti viacerými spôsobmi: určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počte mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z čl. 4 zmluvných dojednaní, explicitným vyjadrením presného dátumu podľa Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Žalovaný sa tiež zmieňuje o tom, že Európsky súdny dvor vo svojej rozhodovacej činnosti skonštatoval, že účinok bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru môže vnútroštátne právo spájať s okolnosťou, pokiaľ neuvedenie termínu splatnosti úveru zapríčini to, že spotrebiteľ nemôže posúdiť rozsah svojho záväzku. Oznámenie veriteľa o schválení úveru podľa žalovaného neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ide o dokument, ktorý má informatívnu povahu, čiže je len potvrdením už dojednaných náležitostí. Žalovaný tvrdí, že výška splátky 81,99 EUR bola rozdelená na splátku úveru 47,43 EUR a odplatu za Dohodu o poskytovaní služieb 34,56 EUR, t.j. považuje RPMN za správne určenú. Žalovaný popiera, že by Dohoda o poskytovaní služieb a Dohoda o zrážkach zo mzdy boli neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nakoľko boli individuálne dojednané a ich podpísanie nebolo povinnosťou žalobcu, iba jeho slobodnou vôľou. Žalovaný tiež popiera dôvodnosť nároku na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiada, aby súd žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na zaplatenie trov konania žalovaného.

5. Súd sa oboznámil s podaniami strán sporu spolu s prílohami, spisovým materiálom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 7Csp/14/2016, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

6. Dňa 08.09.2014 bola uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500078893 medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom. Predmetom úveru bol úverový rámec vo výške 1.500,- EUR, ktorý bol žalobcovi reálne poskytnutý. Úver mal byť splatený v 42 splátkach po 81,99 EUR mesačne (mesačná splátka úveru 47,43 EUR, odplata z Dohody o poskytovaní služieb č. 8500078893 vo výške 34,56 EUR), pričom prvá splátka bola určená na deň 10.10.2014 a posledná na deň 10.03.2018, pričom tieto časové údaje splatnosti úveru v Zmluve neboli uvedené, iba v dodatočnom Oznámení žalovaného o schválení úveru.

7. V rovnaký deň bola uzatvorená aj Dohoda o zrážkach zo mzdy medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, kde si zmluvné strany dohodli, že žalovaný má voči žalobcovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že žalovaný poskytne žalobcovi na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500078893 čiastku vo výške 1.500,- EUR. Strany si dohodli v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka

k zabezpečeniu pohľadávok žalovaného dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú žalobca poberá od svojho zamestnávateľa. Zrážky zo mzdy žalobcu budú vykonávané zamestnávateľom žalobcu do doby, než žalovaný zamestnávateľovi písomne ohlásí, že všetky jej pohľadávky, vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere a jej prípadných dodatkov, sú splatené.

8. Žalovaný listom zo dňa 20.04.2016 požiadal zamestnávateľa žalobcu (Slovenské liečebné kúpele Piešťany), aby začal vykonávať žalobcovi zrážky zo mzdy, nakoľko žalobca si neplní riadne a načas záväzkov voči žalovanému. Z priložených listinných dôkazov vyplýva, že zamestnávateľ žalobcu vykonal zrážky zo mzdy v mesiacoch február 2016, marec 2016, apríl 2016, máj 2016 a jún 2016.

9. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

11. Podľa § 551 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

12. Podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „C.s.p.“) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

13. Podľa § 470 ods. 2 prvá veta C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

14. Podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

15. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Súd skúmal prípustnosť určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy Dlžníka č. 8500078893 zo dňa 08.09.2014, ktorú žalobca uzavrel so žalovaným, spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, je neplatná.

17. Určovacia žaloba má spravidla preventívny charakter - jej účelom je poskytnúť ochranu práva predovšetkým skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu, alebo práva. Je potrebné konštatovať, že absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí priamo zo zákona, a to od začiatku bez ohľadu na to, či došlo k vydaniu súdneho rozhodnutia, že právny úkon je neplatný. Otázka absolútnej neplatnosti právneho úkonu môže byť riešená ako predbežná, alebo ako vec sama na základe žaloby o určenie neplatnosti. Zákon pre procesnú prístupnosť určovacej žaloby predpokladá existenciu stavu neistoty navrhovateľa a preukázanie, že uvedenú neistotu možno odstrániť navrhovaným výrokom rozsudku. Pokiaľ právna otázka - platnosť právneho úkonu, o ktorej má byť rozhodnuté určovacím výrokom má povahu predbežnej otázky vo vzťahu k existencii práva alebo právneho vzťahu, nie je, podľa ustálenej súdnej praxe, daný naliehavý právny záujem na určení tejto predbežnej otázky, pokiaľ možno žalovať priamo na určenie existencie práva alebo právneho vzťahu.

18. Riadiac sa názorom odvolacieho súdu súd konštatuje, že žalobca preukázal naliehavosť právneho záujmu na určovacej žalobe, pretože takouto žalobou sa môže odstrániť stav právnej neistoty, v ktorej sa

žalobca nachádza, pretože len deklarováním vyslovenia neplatnosti predmetnej dohody môže následne argumentovať vo vzťahu k svojmu zamestnávateľovi, aby ďalej neprevádzal zrážky z jej mzdy. Navyše určenie neplatnosti predmetnej dohody sa odvíja od posúdenia neprijateľnosti tejto dohody ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, na ktorej vyplýva naliehavý právny záujem priamo zo zákona. Žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, z čoho tiež vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Tento výklad je potom v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

19. Medzi účastníkmi bolo nesporné, že účastníci uzatvorili dňa 08.09.2014 zmluvu o úvere, na základe ktorej mal žalovaný poskytnúť žalobcovi úver, pričom žalobca sa zaviazal zaplatiť mu 42 splátkach po 81,99 EUR mesačne, pričom prvá splátka bola určená na deň 10.10.2014 a posledná na deň 10.03.2018 (časové údaje neuvedené v Zmluve, iba v Oznamení žalovaného o schválení úveru adresovanému žalobcovi). V tento istý deň zároveň účastníci uzatvorili dohodu o zrážkach zo mzdy, v rámci ktorej bolo dojednané, že zamestnávateľ žalobcu je povinný vykonávať v prospech žalovaného zrážky do doby, než žalovaný zamestnávateľovi písomne ohlási, že všetky jeho pohľadávky, vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere a jej prípadných dodatkov, sú splatené. Jedná sa o typovú, formulárovú spotrebiteľskú zmluvu, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa.

20. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu najmä, ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej ochrany, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porovnaj rozsudok C - 106/77 Simmenthal). Hrubá nerovnováha v postavení strán v neprospech spotrebiteľa môže nastať aj vtedy, ak veriteľ vymáha pohľadávku voči spotrebiteľovi formou zrážky zo mzdy a takto vymožené prostriedky značne prekračujú sumu, ktorú by spotrebiteľ bol povinný zaplatiť pri dodržaní ustanovení spotrebiteľských vzťahov.

21. Súd v danom prípade poukazuje na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21. 1. 2011 pod č. 8636/2010-110.98,113,179, ktorým v bode 9 Komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 OZ je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je rozpore s ustanovením § 53 OZ, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprijateľnému konaniu zo strany dodávateľa. Z uvedeného dôvodu ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným k zmluve o úvere pod č. 8500078893 zo dňa 08.09.2014 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ustanovení § 53 ods. 1 a 5 OZ z dôvodu, že žalobca ako spotrebiteľ bol nútený predmetnú dohodu vo vzťahu k žalovanému ako veriteľovi podpísať ako neoddeliteľnú súčasť formulárovej zmluvy o poskytnutí úveru a tým sa dobrovoľne podrobiť vykonávaným zrážkam bez možnosti zabránenia ich vykonávania za predpokladu, že tieto sú uplatňované veriteľom z neprijateľných zmluvných klauzúl, resp. z neplatnej časti právneho úkonu pre rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi. Nakoľko uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov, súd je toho názoru, že spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu dodávateľa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly, prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa a z uvedeného dôvodu súd dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil za neprijateľnú a tým aj neplatnú zmluvnú podmienku v zmysle ustanovení § 53 ods. 1 až 6 OZ a návrhu v plnom rozsahu vyhovel. Inak uvedené, dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená účastníkmi z úverovej zmluvy je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ je nútený kedykoľvek v čase platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly, a teda ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka. Dlžník preto tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť, a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Z tohto dôvodu moc nad majetkom žalobcu je koncentrovaná

v rukách veriteľa - žalovaného, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia jeho majetku nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva poskytuje žalovanému ako veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie jeho majetku a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnenie v rozpore s kolíznymi ustanoveniami zákona. Dohoda o zrážkach zo mzdy je teda zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu a je v rozpore s § 53 OZ, keďže žalobca bol už v čase vzniku úverovej zmluvy nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Je nesporné, že vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať ako nekalú. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie, je relevantné ex offo súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Súd pri posudzovaní tohto prípadu vychádzal aj z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.: 5Co/304/2016 zo dňa 17.05.2017 a Krajského súdu Nitra sp.zn.: 9Co/190/2016 zo dňa 09.03.2017.

22. Dňa 08.09.2014 bola uzatvorená Zmluva o úvere č. 8500078893 medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, pričom išlo o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Citovaný zákon presne určuje aké majú byť podstatné náležitosti zmluvy, ktoré sú kogentne vymedzené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona. Po oboznámení sa so zmluvou, súd zistil, že zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti a to minimálne dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f); počet a termíny splátok podľa § 9 ods. 2 písm. l citovaného zákona, čo s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona spôsobuje, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom na tieto právne závery, s poukazom na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., súd žalobe v tejto časti vyhovel. V predmetnej veci bol uzatvorený revolvingový úver, pričom revolvingový úver je termínovaný úver, ktorý môže byť obnovovaný za rovnakých podmienok, vždy však po ukončení jedného cyklu. Jedným cyklom sa rozumie obdobie od poskytnutia úveru do jeho amortizácie. Splátky úveru sú vopred dohodnuté v splátkovom kalendári, ktorý je uvedený v úverovej zmluve. V rámci revolvingového úveru môže klient opakovane vyčerpať nový úver až do výšky stanoveného limitu. Podmienkou začatia nového cyklu (vyčerpanie nového úveru) je plné splatenie úveru predchádzajúceho cyklu a plnenie všetkých ustanovení úverovej zmluvy zo strany žalovaného, teda na základe týchto podmienok bolo možné už v čase podpisu zmluvy uviesť počet splátok a termín ukončenia úveru v rámci jedného úverového cyklu.

23. Za absolútne neprijateľný považuje súd postup žalovaného, ktorý prostredníctvom zamestnávateľa žalobcu vykonával zrážky zo mzdy žalobcu ako odplatu za službu Dohody o poskytnutí služby, ktorou žalovaný nanútil žalobcovi možnosť odkladu troch splátok úveru, pričom túto odplatu si vyúčtoval v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, či žalobca bude mať o takúto „službu“ záujem alebo nie. Zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje žalovaného na takúto neprímerane vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytnutie služby, splatnosť tejto odplaty ihneď pri poskytnutí úveru a jednostranne započítanie tejto odplaty s pohľadávkou dlžníka na vyplatenie schválených úverových prostriedkov považuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda neplatnú i v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pretože je výrazne v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Okrem toho Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky povinné náležitosti zmluvy v zmysle § 4 ods. 2 zákona č.258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože v zmluve je evidentne nesprávne uvedená ročná úroková sadzba 18,08 %, predpokladaná priemerná RPNM je uvádzaná vo výške 26,17 %, čo je v priamom rozpore s dobrými mravmi, pričom tento údaj bolo možné určiť ihneď s presnosťou. V zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odporca mal preto povinnosť splácať len úver v časti poskytnutej úverovej istiny.

24. Dobré mravy patria medzi všeobecné uznávané zásady konania, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania (stranami sporu) dodržané, a pokiaľ tomu tak nie je, zabrániť aby slabšia zmluvná strana - v tomto prípade spotrebiteľ, bola pred takýmito praktikami zo strany veriteľov ochránená.

25. Dobré mravy predstavujú pojem, ktorý nie je presne zákonom definovaný, ale môžeme ho považovať za súhrn takých etických hodnôt, ktoré sú všeobecné uznávané a ktoré sú určitou etickou a morálnou vodiacou linkou pri vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov v demokratickej spoločnosti.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

28. Úroková miera dohodnutá medzi stranami konania prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko v čase poskytnutia úveru priemerná výška úroku za novoposkytnuté spotrebiteľské úvery činila výšku 12,57 % a dohodnutá úroková miera medzi stranami konania činila výšku 18,08 %, čo je takmer dvojnásobok obvyklej úrokovej miery poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodujúcom období. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné, nemožno ich ďalej moderovať a tým poskytnuté úvery aj revolvingy sú z uvedeného dôvodu bezúročné a bez poplatkov.

29. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení (ďalej len zák. č. 250/2007 Z. z.) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

30. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

31. Žalobca sa voči žalovanému dožadoval i zaplatenia sumy primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300,- EUR s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Toto ustanovenie upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak táto ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku ujmy. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právo na ochranu spotrebiteľa si žalobca voči žalovanému úspešne uplatnil, keďže súd týmto rozhodnutím rozhodol o neplatnosti spornej dohody o zrážkach zo mzdy. Týmto je splnená základná podmienka pre úspešné uplatnenie práv žalobcu podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. a základná roka je tak nepochybne daný. V danej veci považuje súd za primerané rozsahu a povahy porušenia práv žalobcu priznanie sumy finančného zadosťučinenia vo výške 300,- EUR. Zamestnávateľ žalobcu vykonával pre žalovaného zrážky zo mzdy žalobcu a vo vykonávaní ďalších zrážok by nepochybne pokračoval. Žalobca bol nútený v dôsledku konania žalovaného domáhať sa ochrany svojich práv prostredníctvom súdneho konania, ktoré určitým spôsobom zasahuje do bežného života spotrebiteľa a je spôsobilé mu privodiť ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, neprijemných pocitov a iné. Priznaná suma zodpovedá svojmu

účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Výška priznaného primeraného finančného zadostučinenia je adekvátne skutočnosťam prejednávaneho prípadu a plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobcovi - spotrebiteľovi a odradenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

32. Vo časti návrhu žalobcu, aby súd určil, že Dohoda o poskytovaní služieb Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500078893 zo dňa 08.09.2014 súd žalobu zamietol. Súd nespochybňuje úspech žalobcu v tejto časti, avšak uvedené ustanovenia Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500078893 zo dňa 08.09.2014 súd nepovažuje za absolútne neplatné. Tým, že žalobca ako dlžník nemal možnosť vopred sa s obsahom týchto častí Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500078893 zo dňa 08.09.2014 oboznámiť a reálne ovplyvniť ich znenie, zakladá skutočnosť, že tieto sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Z tohto dôvodu súd určil, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov, a síce takého rozhodnutie súdu pod seba subsumuje i účel, ktorý žalobca svojou žalobou v tejto časti sledoval.

33. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštalcie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštalcie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštalcie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštalcie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštalcie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštalcie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).